DOMSTOLENS DOM (tredje avdelningen)
den 1 april 2004 *

I mål C-64/03,

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av J. Grunwald och H. Støvlbaek, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Förbundsrepubliken Tyskland, företrädd av W.-D. Plessing och M. Lumma, båda i egenskap av ombud,

svarande,

angående en talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG av den 22 juni 1998 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas (EGT L 204, s. 1) genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv,

* Rättegångsspråk: tyska.

meddelar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Rosas samt domarna R. Schintgen (referent) och N. Colneric,

generaladvokat: C. Stix-Hackl,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 14 februari 2003, med stöd av artikel 226 EG väckt talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG av den 22 juni 1998 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas (EGT L 204, s. 1) (nedan kallat direktivet) genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv.

2 Enligt artikel 29 i direktivet skall medlemsstaterna sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet senast två år efter dess ikraftträdande och genast underrätta kommissionen om detta. Enligt artikel 30 trädde direktivet i kraft den 10 augusti 1998. Tidsfristen för införlivande löpte därmed ut den 10 augusti 2000.

3 Eftersom kommissionen inte erhöll någon information från Förbundsrepubliken Tyskland om införlivandet av direktivet gav den i enlighet med det i artikel 226 första stycket EG föreskrivna förfarandet medlemsstaten i fråga tillfälle att inkomma med synpunkter. Därefter avgav kommissionen, i en skrivelse av den 13 juni 2001, ett motiverat yttrande i vilket Förbundsrepubliken Tyskland uppmanades att inom två månader vidta de nödvändiga åtgärderna för att iaktta sina skyldigheter enligt direktivet. De uppgifter som de tyska myndigheterna därefter lämnade till kommissionen visade att vissa bestämmelser i direktivet inte alls eller endast delvis hade införlivats med nationell rätt. Följaktligen beslutade kommissionen att väcka förevarande talan.

4 Kommissionen har gjort gällande dels att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att införliva vissa av direktivets bestämmelser med nationell rätt, dels att vissa av direktivets bestämmelser endast delvis har införlivats. Förbundsrepubliken Tyskland har enligt kommissionen därmed åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 29 i direktivet.

5 Den tyska regeringen har inte bestridit det påstådda åsidosättandet. Regeringen har emellertid anfört att de nödvändiga bestämmelserna för att till fullo införliva direktivet publicerades den 23 maj 2003 och trädde i kraft följande dag.

6 Domstolen erinrar om att förekomsten av ett fördragsbrott enligt fast rättspraxis skall bedömas mot bakgrund av den situation som rådde i medlemsstaten vid utgången av den frist som har angivits i det motiverade yttrandet och att domstolen inte skall beakta senare förändringar (se bland annat dom av den 16 januari 2003 i mål C-63/02, kommissionen mot Förenade kungariket, REG 2003, s. I-821, punkt 11).

7 Förbundsrepubliken Tyskland har i förevarande fall inte bestridit att den underlåtit att till fullo införliva direktivet inom den utsatta tidsfristen.

8 Kommissionens talan är därmed välgrundad.

9 Domstolen konstaterar följaktligen att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktivet genom att inte anta de lagar och andra författningar som krävs för att följa detta direktiv.

Rättegångskostnader

10 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen har yrkat att svaranden skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom Förbundsrepubliken Tyskland har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (tredje avdelningen)

följande dom:

1) **Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 98/30/EG av den 22 juni 1998 om gemensamma regler för den inre marknaden för naturgas genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv.**

2) **Förbundsrepubliken Tyskland skall ersätta rättegångskostnaderna.**

Rosas Schintgen Colneric

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 1 april 2004.

R. Grass — Justitiesekreterare

A. Rosas — Ordförande på tredje avdelningen